

ELSA TÖLLI

Diiva räjähtää
nurmikotsi

Helsingissä Kustannusosakeyhtiö Otava

Teoksen kirjoittamista ovat tukeneet Taiteen edistämiskeskus ja Jenny ja Antti Wihurin rahasto.

Taiteen edistämiskeskus
Centret för konstfrämjande
Arts Promotion Centre Finland

Copyright © Elsa Tölli ja Kustannusosakeyhtiö Otava 2024

ISBN 978-951-1-47707-5

OTAVA
KIRJAPAINO

Keuruu 2024

4041 0037
Painotuote

Äidille

RAKAS DIIVA
YÖKERHO KIINNI
LOPUN JÄLKEINEN LOPPU
POST PERFORMANCE BLUES
ROOLITTOMIA HYÖNTEISIÄ
ROIHUAVA TAIVAAN SPOTTI
YLEISÖÖNSUKELTAJA
HELLRAISER
MULLAN ALLA ITÄVÄ ELIN
PIRISEVÄ PUHELIN
PATTY, ARMA, RICCI, RAUNI
HOLLYWOOD-AASI
SYDÄN HAKKAA, HAKKASI MINUTKIN
METSÄMAJA
MUISTIKATKO JA ÄKKILÄHTÖ
LAVALLE LENTÄVIÄ RUUSUJA
JA MÄTIÄ HEDELMIÄ
VAIKEA OLO PITKÄÄN
SUKUPUOLETON LIERO
RUSENTUNUT HAHMO
TOIMINNASSA OLEVA RAKKAUS
MS RORO JA YLEISÖN VIHREÄ
VEDESSÄ KELLUVA PUUHKA JA
YLITSEVUOTAVAT KIIITOKSET

[Sotkuiseen takahuoneeseen astelee Diiva.]

DIIVA Saisinko olla hetken rauhassa?

[Muut esiintyjät keräävät tippuilevat tavaransa ja luikertavat pakoon. Diiva lyyhistyy peilikuvansa eteen, madonnapallojen alle.]

DIIVA Kuinka esitys meni?

[Peilikuva näyttää värisevältä ja räjähtäneeltä.]

PEILIKUVA Meni miten meni, tässä olossa on virtaa. Adrenaliinin humaloittama mieli pystyy mihin vaaralliseen vain! Nyt on ainoa hetki kun uskaltaa! Mene niin lähelle tulta kuin pääset, älä tule takaisin.

[Diiva ottaa kynää ja paperia ja kirjoittaa ensimmäisen balladinsa, sellaisen jota kukaan ei ole hänelle opettanut. Sähköisen kirkkaasti siitä mikä kirvelee. Raapii esiin sen, mitä kaikkea täällä tapahtuu. Hän unohtuu paikasta ja ajasta, luumunsini silmillään.]

Siemenet (Mullan alla)

Ummehtuneessa nukkumaailmassa, heräilemme pimeään aamuun. Vain sängyn hauta kiinnostaa, emme nouse uuteen. Olemme talviturkkisia kumpuja. Multa sopii päällesi. Mietimme kuinka nukkua sikeämmin. Kuulemme toistemme rohisevan hengen. Näemme silmäluomien pimeässä vain suonia ja tähtiä. Tahdomme aina nukkua lisää. Olemme huoneen isoin tunne. Tunnumme seinien lian. Limakalvoilla polttee. Koskemme jotakin sellaista jonka vain pitkään nukkuva tunnistaa, ohimenevät vitsit, kaiken missaamisen ilo. Valvomme ohikatsotun ohutta unta. Murehdimme vain mitä peiton alla tapahtuu. Itkemme juodaksemme. Olemme elimistöjen solmu. Ymmärrän sinut. Sisustemme pimeät jäävät toisiinsa narkkiin. Toivon mielessäni hiljaa, että jossain vielä tolppakenkiä, veistoksellisia hattuja, tuulta purjeissa, lakimuutos nurmen puolesta ja performanssi.

Vanha raato tragedienne
lavakaivertaja ja torimuija

Täydessä tällingissä
nousuun ja tuhoon

[Takahuoneeseen on kuljettava ahtaan labyrintin kautta. Täytyy kulkea keittiön, tyynyjen ja metsän läpi narulle, jossa on hopeinen tupsu. Sitä nykäisemällä näyttämö aukeaa: pehmeä upotus punaiseen kuutioon, jossa on laseja lattialla ja kultaiset kipsienkelit katon kulmissa. Pitsisellä pöytäliinalla on kalutuista oliivin kivistä tehty asetelma. Reitti takahuoneeseen jatkaa sen ohi. Yleisön jättämiä kenkiä reunoille aurattuina, pikkurihkamaa ja nimmareita. Lattian nahassa tuoksuu sammuvat kekäleet ja aurinkokuivattu tomaatti. On sukkellettava polyesteriverhojen läpi syvemmälle poimuihin, peilien ja savun läpi. Lakastuneet kukkaköynnökset tuuletuskanavien tukkona, hedelmäkiviä ja käpristyneitä hämähäkkejä. Glamourin ja homeen pyhä liitto. Kuumenevat lamput, romuhuone ja roikkumaan viritetty kynttelikkö - kaiken tämän seasta löytyy portaat alas. Askarreltuja lameeverhoja joka paikassa, pureksittuja sitruunalohkoja ja väistettyjä luoteja. Ilmassa killuu tuntemattomia tunteita. Huomio maistaa jokaista asiaa, tahtoo kokeilla kaikkea kerran.]